

RESSÒ DE LA PARAULA

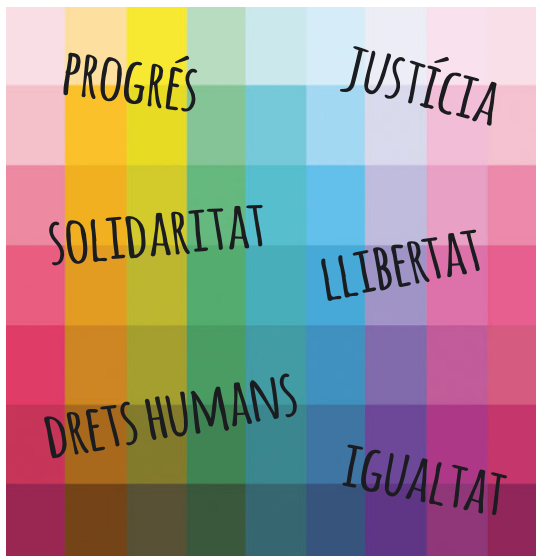
Discerniment polític: l'ideal (IV)

Grans ideals en la política? Fa un temps vaig al·ludir en aquestes pàgines a una anècdota que va narrar el cardenal Paul Poupard a l'inici d'una conferència sobre el compromís polític del cristià. Va explicar una conversa amb un polític amic seu. En un moment donat, el cardenal va lamentar la sensació de «decepció» que sentien molts ciutadans davant els polítics i, en conseqüència, la poca estima que es tenia cap a la tasca política. El seu interlocutor, albirant que una de les causes d'aquest fet podia ser el fort contrast entre, per exemple, els discursos d'una campanya electoral farcides de promeses, i els fets, les decisions concretes, que realitzen aquests mateixos polítics un cop aconseguit el poder. El polític, llavors, va respondre: «Ja sap vostè que la política és l'art del possible». Llavors el cardenal va improvisar una aguda resposta: «En efecte, benvolgut amic, jo creia que la política, més aviat, és l'art de fer possible l'ideal.»

Entre les diverses preguntes que hem de formular-nos a l'hora de destriar una política o una altra n'hi ha dues de fonamentals: una, si les propostes polítiques concretes responen a grans ideals o són pur exercici del poder de caràcter pragmàtic; una altra, si en el cas que s'invoquin grans ideals, quins són, si són veritables, realment humans i ben fundats.

Ja hem dit que no estem d'acord amb el que anomenem «pragmatisme polític», en el sentit d'una política realitzada al marge de tot ideal realment

humanista. Davant tal política hom pot pensar que el polític manca d'aquest ideal, o que no vol aplicar-lo. En qualsevol cas, no podem acceptar que el polític sigui un mer gestor «d'allò possible», entès com «allò útil». Sempre ens preguntarem, ¿útil per a què, per a qui? Perquè no en faltaran de motius; la qüestió continuarà sent quins són aquests motius...

Voldríem que tota proposta política respongués a un ideal de societat, de món, de vida humana. L'ideal ha de ser el motiu últim que justifiqui tota política. El ciutadà normal ha de conèixer-lo i decidir si hi està d'acord. En general això s'aconsegueix escoltant els discursos de les campanyes

electorals o atenent les declaracions dels polítics quan miren de defensar o justificar les seves decisions. Tots fan servir «grans paraules», que expressen valors, com justícia, drets humans, llibertat, igualtat, solidaritat, progrés, etc. Són expressió de valors o ideals «universals» que es proposen aconseguir. Però ens hem de fixar en tres aspectes molt importants:

- Primer, com «organitzen» aquests valors, quina prioritat donen a un sobre un altre. En això consisteixen la major part de les diferències entre una i una altra proposta política.
- Segon, en què basen aquests ideals, si són valors que estan ben fundats en raons vàlides i coherents.
- Tercer, com entenen la realitat social, històrica i present, com la interpreten. Els seus propis projectes es justifiquen segons quina visió tenen d'aquesta realitat; una visió que fàcilment pot ser falsejada o certa.

No estem exigint que tots siguem historiadors o filòsofs. Però sí mínimament intel·ligents i madurs per pensar i no deixar-nos portar per impressions de pur «màrqueting polític».

Des de l'Evangeli defensem la fe il·luminada. La fe ens serveix els grans ideals humans (la persona de Jesucrist) i la intel·ligència ens permet de ser adults responsables. Així ens vol el Senyor.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La tensió entre corporal i espiritual

La nostra vida humana viu sempre en la delicada relació entre les dues dimensions que ens defineixen, la corporal i l'espiritual. Per una banda som un cos, amb el seu procés i les seves necessitats; sigui com sigui la persona, ha de menjar, beure i dormir, té fred o calor, té malalties i mor. Per l'altra banda, la persona, sigui quina sigui la seva situació corporal, pensa, parla, estima, odia, fa amistats, creu en alguna cosa. A vegades es diu que cal trobar l'equilibri entre aquestes dues dimensions. Potser en part és veritat, però probablement aquesta expressió no respon del tot a la realitat.

La primera lectura de la missa d'avui proposa les reflexions d'un savi de l'Antic Testament: «Pre-

ferexo la saviesa a ceptres i trons; tot l'or del món al seu costat, no val ni un gra de sorra; l'aprecio més que la salut o la bellesa». Aquí no hi ha un simple equilibri; hi ha una experiència mística que il·lumina tota la vida. Recorda algunes expressions de l'Evangeli: si la mà o l'ull et fan caure en pecat, arrenca-te'ls; més val entrar a la vida amb un sol ull o una sola mà (Mc 9,43-47). Són imatges, naturalment, però la seva duresa vol dir que el tema és seriós.

El missatge cristià parla del Déu de l'Amor i de la Vida que ens crida a tots a trobar en Ell la vida plena en l'Esperit de Jesucrist, mort i ressuscitat. En la tensió entre l'espiritual i el corporal, aquest missatge cristià bàsic és una opció clara

per la dimensió espiritual. Ser persona és viure en la confiança en Déu, en l'amor als altres, el servei, la humilitat, la llibertat, la pobresa, el perdó, la pau.

La veritable realització de l'home no és el poder, el diner, l'èxit social o la plenitud física; és la vida personal generosa, pacífica, oberta, amorosa. Aquesta opció està cridada a integrar totes les altres dimensions de la vida humana i donar-los sentit. Això és més que un equilibri. És assumir tota la vida humana, també la corporal i la social, i donar-li el sentit de la confiança en Déu i del servei generós i humil als altres.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

ECO DE LA PALABRA

Discernimiento político: el ideal (IV)

¿Grandes ideales en la política? Hace un tiempo aludí en estas páginas a una anécdota que narró el cardenal Paul Poupard al inicio de una conferencia sobre el compromiso político del cristiano. Contó una conversación con un político amigo suyo. En un momento dado, el cardenal lamentó la sensación de «decepción» que sentían muchos ciudadanos frente a los políticos y, en consecuencia, la poca estima que se tenía hacia la tarea política. Su interlocutor, intuyendo que una de las causas de este hecho podía ser el fuerte contraste entre, por ejemplo, los discursos de una campaña electoral cargada de promesas y los hechos, las decisiones concretas, que realizan esos mismos políticos una vez conseguido el poder. El político, entonces, respondió: «Ya sabe usted que la política es el arte de lo posible». Entonces el cardenal improvisó una aguda respuesta: «En efecto, querido amigo, creía que la política, más bien, es el arte de hacer posible el ideal.»

Entre las diversas preguntas que hemos de formularnos a la hora de discernir una política u otra hay dos fundamentales: una, si las propuestas políticas concretas responden a grandes ideales o son puro ejercicio del poder de carácter pragmático; otra, si en el caso de que se invoquen grandes ideales, cuáles son, si son verdaderos, realmente humanos y bien fundados.

Ya hemos dicho que no estamos de acuerdo con lo que llamamos «pragmatismo político», en el sentido de una política realizada al margen de todo ideal realmente humanista. Ante tal política uno puede pensar que el político carece de ese ideal, o que no quiere aplicarlo. En cualquier caso, no podemos aceptar que el político sea un mero gestor de «lo posible», entendido como «lo útil». Siempre nos preguntaremos, ¿lo útil para qué, para quién? Pues no faltarán los motivos; la cuestión seguirá siendo cuáles son esos motivos...

Quisiéramos que toda propuesta política respondiera a un ideal de sociedad, de mundo, de vida humana. El ideal ha de ser el motivo último que justifique toda política. El ciudadano de a pie ha de conocerlo y decidir si está de acuerdo con él. En general esto se consigue escuchando los discursos de las campañas electorales o atendiendo las declaraciones de los políticos cuando tratan de defender o justificar sus decisiones. Todos usan «grandes palabras», que expresan valores, como justicia, derechos humanos, libertad, igualdad, solidaridad, progreso, etc. Son expresión de valores o ideales «universales» que se proponen conseguir. Pero nos hemos de fijar en tres aspectos muy importantes:

- Primero en cómo «organizan» esos valores, qué prioridad dan a uno sobre otro. En ello consisten la mayor parte de las diferencias entre una y otra propuesta política.
- Segundo, en qué basan esos ideales, si son valores que están bien fundados en razones válidas y coherentes.
- Tercero, en cómo entienden la realidad social, histórica y presente, cómo la interpretan. Sus propios proyectos se justifican según la visión que tienen de esa realidad; una visión que fácilmente puede ser falseada o cierta.

No estamos exigiendo que todos seamos historiadores o filósofos. Pero sí mínimamente inteligentes y maduros para pensar y no dejarnos llevar por impresiones de puro «marketing político».

Desde el Evangelio defendemos la fe iluminada. La fe nos sirve los grandes ideales humanos (la persona de Jesucristo) y la inteligencia nos permite ser adultos responsables. Así nos quiere el Señor.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Reunió de la Tarraconense i inauguració del curs a l'Ateneu Sant Pacià

El dia 25 i 26 de setembre de 2018 va tenir lloc la reunió n. 228 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona, amb l'assistència de tots els seus membres. Al matí del dia 26, els bisbes van participar en la inauguració del curs 2018-2019 de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP) amb la lliçó inaugural «Escletxes en el jo impermeable a Déu», pronunciada pel professor de la Facultat de Teologia, Dr. Xavier Morlans.

Els bisbes, en la seva reunió, van rebre la visita del P. Enric Puig, secretari general de la Fundació

Escola Cristiana de Catalunya, que va presentar un ampli informe de la situació de l'ensenyament a casa nostra durant el curs passat, així com també el moment que està vivint l'escola cristiana.

Els bisbes han tractat també diverses qüestions relatives a la

pastoral penitenciària i es van felicitar per la celebració del 8è centenari de la fundació de l'Orde de la Mercè. Entre altres qüestions, també van tractar diversos temes relatius a la catequesi, la formació permanent dels preveres i la litúrgia.

Visita del director general d'Afers Religiosos

Dijous 27 de setembre, al matí, va tenir lloc la visita institucional del Sr. Marcel·lí Joan i Alsinella a la Casa de l'Església, seu del Bisbat de Sant Feliu, on va signar el Llibre d'Honor i va entrevistar-se amb el bisbe Agustí Cortés. El director general d'Afers Religiosos, en la seva dedicatòria, va expressar el seu agraïment «al senyor bisbe, als preveres i a tots els seus col·laboradors la tasca que duen a terme en benefici no només dels cristians i cristianes de la Diòcesi, sinó de tot el país». El bisbe Agustí li va fer present la trajectòria diocesana, amb un dossier i diversos materials que recullen els 14 anys de vida de la diòcesi.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

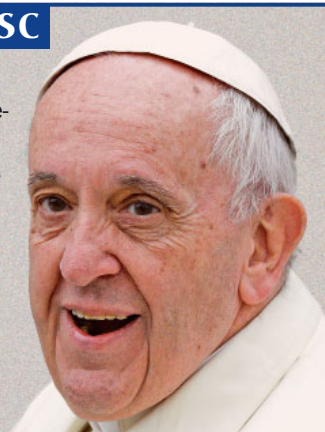

@Pontifex: «El Regne de Déu creix en el món de forma misteriosa, sorprenent, amb la potència de la petita llavor» (9 d'agost).

@Pontifex: «Aquell que es posa al servei dels germans més dèbils experimenta la joia de l'amor desinteressat» (10 d'agost).

@Pontifex: «En el silenci aprenem a contemplar l'obra de Déu, que supera tot el que puguem imaginar» (11 d'agost).

@Pontifex: «Gràcies al do de l'Eucaristia també la nostra vida esdevé "pa partit" per als nostres germans» (12 d'agost).

XXIV Jornades de Formació i Animació Pastoral a Vilafranca

Tindran lloc del 22 al 25 d'octubre, per a la Vicaria del Penedès-Anoia-Garraf, a la sala parroquial Mn. Vinyeta, de les 21 a les 22.30 h.

El lema d'enguany és «Vocació i missió. Caminem junts com a Església» i el programa previst és:

- **Dilluns 22 octubre, a les 21 h.** «La Paraula de Déu, ànima de la vida cristiana. Sabem llegir la Bíblia?», a càrrec de Maria Claustre Solé Auguets, religiosa de la Companyia de Maria i professora de Sagrada Escripura.
- **Dimarts 23 octubre, a les 21 h.** «Caminem junts en Església: la sinodalitat», per part de Mn. Sal-

vador Pié-Ninot, professor de Teologia i rector de Santa Maria del Mar.

- **Dimecres 24 octubre, a les 21 h.** Taula rodona, amb els testimonis de joves, sobre «L'Església escolta els joves: el Sínode de la vocació i la missió», moderada per Amparo Gómez Olmos, delegada de Mitjans de Comunicació del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat.
- **Dijous 25 octubre, a les 21 h.** «Utopies que no ho són. Reptes actuals de Justícia i Pau en el seu 50è aniversari», a càrrec del director de Justícia i Pau de Barcelona, Eduard Ibáñez Pulido.

XXIV Jornades de Formació i Animació Pastoral

Vicaria episcopal del Penedès-Anoia-Garraf
Arxiprestats de Vilafranca, Genral, Anoia, Piers-Capelles

Del 22 al 25 d'octubre 2018

Vilafranca del Penedès

Sala Mn. Vinyeta

De 21h a 22.30h

Caminem junts com a Església

Dilluns 22 octubre 21h

«La Paraula de Déu, ànima de la vida cristiana. Sabem llegir la Bíblia?»

Maria Claustre Solé Auguets,

religiosa de la Companyia de Maria,

professora de Sagrada Escripura

Dimarts 23 octubre 21h

«Caminem junts en Església: la sinodalitat»

Salvador Pié-Ninot,

professor de Teologia,

rector de Santa Maria del Mar

Dimecres 24 octubre 21h

«L'Església escolta els joves: el Sínode de la vocació i la missió»

Amparo Gómez Olmos,

delegada de Mitjans de Comunicació del Bisbat de

Sant Feliu de Llobregat i professora de jovent

Dijous 25 octubre 21h

«Utopies que no ho són. Reptes de Justícia i Pau en el seu 50è aniversari»

Eduard Ibáñez Pulido,

director de Justícia i Pau de Barcelona

«Sinodejant», Sant Feliu Jove amb el Sínode

El proper divendres 19 d'octubre, la Delegació de Pastoral de Joventut convidarà els joves i adolescents de la diòcesi a realitzar un pelegrinatge especial en paral·lel al Sínode dels Joves que té lloc durant aquest mes. La iniciativa es diu «Sinodejant» i vol ser una experiència de camí, fet en grup, com a comunitat, per acompanyar el treball de l'aula sinodal, amb tot el que un pelegrinatge significa d'anar lleugers, una certa incomoditat, l'itinerància... per arribar a trobar altres joves «més febles», per les xacres de la nostra societat.

Reserva't la data i recull més informació a: <https://www.bisbatsantfeliu.cat/santfeliujove/>

165è Pelegrinatge a Lourdes

L'Hospitalitat de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa, va pelegrinar a Lourdes del 27 de setembre a l'1 d'octubre, sota el lema «Feu tot el que ell us digui», la frase de la Mare de Déu durant les noces de Canà.

El bisbe Agustí Cortés els va acompanyar en aquest pelegrinatge, participant en les diverses celebracions litúrgiques. Divendres 28 es va fer la Missa de l'ofertament, dissabte 29 al matí la Missa a la Gruta, i diumenge 30 la Missa internacional a l'església de Pius X. També va presidir la processó amb el Santíssim Sagrament del dissabte al vespre. Han estat dies viscuts amb molta fe i germanor, entre malalts, voluntaris i hospitalaris, on també els moments d'esbarjo servien per teixir l'ambient de família hospitalària entre tots.

Congrés de les Hospitalitats de Lourdes catalanes

Aquest congrés és organitzat, enguany, per l'Hospitalitat de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa. Se celebrarà a la vila de Sant Feliu de Llobregat, el proper cap de setmana. Dissabte 20 d'octubre es desenvoluparà el programa de les

10 a les 18 h a la Casa de l'Església, i a les 20 h tindrà lloc l'eucaristia a la Catedral de Sant Llorenç, presidida pel bisbe Agustí. Diumenge 21 el programa inclou la visita a la Colònia Güell.

AGENDA

• **Benedicció d'un nou rober de Càritas a Sant Boi.** Dimarts 16 d'octubre, a les 19.30 h. Els nous locals que seran inaugurats estan situats al carrer Joan Martí 17.

• **Trobada diaconal interdiocesana de tardor.** Diumenge 28 d'octubre, de les 10 a les 17.30 h a Montserrat. Organitzada per l'Associació Sant Llorenç per a la promoció del diaconat. El lema d'enguany és «El diaconat: una opció sacramental de compromís i servei en l'Església». Més informació i inscripcions: tels. 933 700 709 / 676 770 404.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. □ **Dilluns** (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Sir 15,1-6 / Sl 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe.

16. ■ **Dimarts** [Ga 5,1-6 / Sl 118 / Lc 11,37-41]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa de Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor.

17. ■ **Dimecres** [Ga 5,18-25 / Sl 1 / Lc 11,42-46]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.

18. ■ **Dijous** [2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.

19. ■ **Divendres** [Ef 1,11-14 / Sl 32 / Lc 12,1-7]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prevs. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu, prev.; sant Pere d'Alcàntara, prev.;

Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi de Terrassa.

20. ■ **Dissabte** [Ef 1,15-23 / Sl 8 / Lc 12,8-12]. Mare de Déu de la Bonanova; sant Andreu de Creta, monjo.

21. ■ **Diumenge vinent**, XXIX de durant l'any (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Is 53,10-11 / Sl 32 / He 4,14-16 / Mc 10,35-45 (o bé, més breu: Mc 10,42-45)]. Santa Úrsula, vg. i mr., venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestí; sant Caius o Gai (Cayo), soldat i mr.

Diumenge XXVIII de durant l'any (B)

COMENTARI

Doneu-nos, Senyor, un cor per escoltar

Salomó arribà a savi perquè vaig pregar Déu que em donés enteniment i m'ho concedí; vaig pregar l'Esperit de Saviesa i em vingué. De fet a Gabaò el Senyor li digué: «Què vols que et doni»; Salomó respongué: «La gràcia d'un cor per escoltar perquè pugui fer justícia al vostre Poble» (1Re 3,5s).

És do de Déu: primera afirmació de Salomó sobre la Saviesa. La segona és la seva superioritat sobre els altres béns desitjables: *ceptres i trons, riquesa, salut...*

Garantint l'amistat amb Déu, la Saviesa dona accés als béns que fan fel·líc l'home: *amb la Saviesa m'han vingut tots els béns.*

La secció 3,1-4,13 d'Heb explica una de les notes del Gran Sacerdot Jesucrist: *acreditat davant Déu.*

Heb ha invitat a *escoltar la veu del Senyor* (3,7); però sovint deixem el camí vers la definitiva Terra Promesa. Per això diu: *Esforcem-nos a entrar en aquell lloc de repòs.* La guia garantida pel camí és *la Paraula de Déu, viva i eficaç, més penetrant que una espasa de dos talls.*

La pregunta «*Què haig de fer per heretar la vida eterna?*» inclou ja la resposta. Plantejant-se *què haig de fer*, assumeix que alguna cosa *ha de fer*; parlant d'*heretar*, reconeix que es tracta d'un do. *Fer i heretar* resumeix l'experiència de l'Èxode: arriben a la Terra Promesa fent camí quaranta anys pel desert guiats i alimentats per Déu.

L'interlocutor confessa que *tot això —els Manaments— ho ha complert des de jove* (ara ja no és tan jove).

Llavors Jesús *se'l mirà amb afecte* i, precisament per això, *li digué*: «*Vés a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres*»; no per quedar desposseït sinó per *tenir un tresor guardat en el cel*. Aquest empobriment-enriquiment et capacitarà per *venir amb Mi*.

Això el *contrarià i se'n anà tot trist perquè era molt ric*. Amb la 1a etapa ben reeixida (la dels Manaments), les riqueses no el deixen avançar en la 2a (el seguiment i imitació de Jesús).

La pregunta dels deixebles (*qui es podrà salvar?*) reflecteix la greu dificultat de l'home per sostreure's a la seducció del diner. Només Déu pot omplir el cor humà amb felicitat superior a la del diner i el plaer.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 7,7-11)

Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí, vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La preferència a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res. Ni tan sols la comparo amb les pedres més precioses, perquè tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra de sorra, i la plata no val més que el fang. L'aprecio més que la salut i que la boniquesa, i vull que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai. Juntament amb la saviesa m'han vingut tots els béns, duia les mans plenes de riqueses incomputables.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida.*

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Doneu-nos tants dies d'alegria com ens n'heu donat d'afflicció, / tants anys de joia, com n'hem vist de penes. R.

Que puguem veure la vostra obra, / que els nostres fills vegin la vostra glòria. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 4,12-13)

La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos, i esclaireix les intencions i els pensaments del cor. A tot el món creat no hi ha res que Déu no vegi clarament; tot és nu i descobert davant els ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 10,17-30)

Un dia que Jesús sortia de camí un home correu, s'agenollà als seus peus i li preguntava: «Bon mestre, què haig de fer per posseir la vida eterna?» Jesús li digué: Per què em tractes de bo? De bo només ho és Déu. Ja saps què diuen els manaments: «No matis, no cometis adulteri, no robis, no declaris en fals contra un altre, no facis cap frau, honra el pare i la mare.» Ell li respongué: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove.» Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: vés a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi.» Aquesta resposta de Jesús el contrarià i se'n anà tot trist, perquè era molt ric. Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles: «Per als qui són rics, que n'és, de difícil, d'entrar al regne de Déu!» Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: «Fills meus, què n'és de difícil, d'entrar al regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al regne de Déu.» Ells quedaren encara més sorpresos i deien entre ells: «I qui es podrà salvar?» Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot.» Llavors Pere es posà a dir-li: «Mireu, nosaltres ho hem deixat tot per venir amb vós.» Jesús respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Ningú dels qui per mi i per anunciar l'evangeli han deixat la casa, germans i germanes, pare, mare, fills o camps, no deixarà de rebre, ja en el temps present, el cent per u de cases, germans i germanes, mare, fills i camps, i també persecucions, i, en el món futur, tindrà la vida eterna.»

▶ Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 7,7-11)

Supliqué y me fue dada la prudencia, invoqué y vino a mí el espíritu de sabiduría. La preferí a cetros y tronos y a su lado en nada tuve la riqueza. No la equiparé a la piedra más preciosa, porque todo el oro ante ella es un poco de arena y junto a ella la plata es como el barro. La quise más que a la salud y la belleza y la preferí a la misma luz, porque su resplandor no tiene ocaso. Con ella me vinieron todos los bienes juntos, tiene en sus manos riquezas incontables.

▶ Salmo responsorial (89)

R. *Sácianos de tu misericordia, Señor, y estaremos alegres.*

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Danos alegría, por los días en que nos afligiste, / por los años en que sufrimos desdichas. R.

Que tus siervos vean tu acción / y sus hijos tu gloria. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 4,12-13)

Hermanos:

La palabra de Dios es viva y eficaz, más tajante que espada de doble filo; penetra hasta el punto donde se dividen alma y espíritu, coyunturas y tuétanos; juzga los deseos e intenciones del corazón. Nada se le oculta; todo está patente y descubierto a los ojos de aquel a quien hemos de rendir cuentas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 10,17-30)

En aquel tiempo, cuando salía Jesús al camino, se le acercó uno corriendo, se arrodilló ante él y le preguntó: «Maestro bueno, ¿qué haré para heredar la vida eterna?». Jesús le contestó: «¿Por qué me llamas bueno? No hay nadie bueno más que Dios. Ya sabes los mandamientos: no matarás, no cometerás adulterio, no robarás, no darás falso testimonio, no estarás, honra a tu padre y a tu madre». Él replicó: «Maestro, todo eso lo he cumplido desde mi juventud». Jesús se quedó mirándolo, lo amó y le dijo: «Una cosa te falta: anda, vende lo que tienes, dáselo a los pobres, así tendrás un tesoro en el cielo, y luego ven y sígueme». A estas palabras, él frunció el ceño y se marchó triste porque era muy rico. Jesús, mirando alrededor, dijo a sus discípulos: «¿Qué difícil les será entrar en el reino de Dios a los que tienen riquezas!». Los discípulos quedaron sorprendidos de estas palabras. Pero Jesús añadió: «Hijos, ¡qué difícil es entrar en el reino de Dios! Más fácil le es a un camello pasar por el ojo de una aguja, que a un rico entrar en el reino de Dios». Ellos se espantaron y comentaban: «Entonces, ¿quién puede salvarse?». Jesús se les quedó mirando y les dijo: «Es imposible para los hombres, no para Dios. Dios lo puede todo». Pedro se puso a decirle: «ya ves que nosotros lo hemos dejado todo y te hemos seguido». Jesús dijo: «En verdad os digo que no hay nadie que haya dejado casa, o hermanos o hermanas, o madre o padre, o hijos o tierras, por mí y por el Evangelio, que no reciba ahora, en este tiempo, cien veces más —casa y hermanos y hermanas y madres e hijos y tierras, con persecuciones— y en la edad futura, vida eterna».